

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921202863
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921202863.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX G., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanej Ing. S. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX Y. W., právne zastúpenej JUDr. Marian Dzuroška, s.r.o., IČO: 47 254 513, so sídlom advokátskej kancelárie Hviezdoslavova 468/31, 979 01 Rimavská Sobota, v konaní o vydanie hnutelných vecí eventuálne o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 17C/22/2021-67 z 03. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhý výrok).

1.1 Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 01.10.2021 domáhal voči žalovanej vydania hnutelných vecí a to konkrétne 3,5 tonovej dvojnápravovej mechanicky vyklápacej vlečky za traktor, 3 500 litrovej dvojnápravovej cisterny čiernej farby za traktor, jednonápravového podvozku rozmetadla univerzálneho na maštalný hnoj sivej farby a jednonápravového podvozku RUR 5 s 2 kolesami a v prípade nemožnosti vydania predmetných hnutelností eventuálne náhrady škody. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že vykonáva poľnohospodárku činnosť, pri ktorej využíva poľnohospodársku techniku, ktorú mal zloženú vo dvore rodinného domu patriaceho jeho nebohému strýkovi X. O., ktorý teraz patrí žalovanej ako jeho dedičke. Žalovaná mu uvedené vec odmieta vydať, hoci tieto nikdy nepatrili X. O. a žalobca mal predmetné veci, ktoré boli u X. O. vo dvore iba zložené, získať darom od svojho ďalšieho strýka J. W. staršieho v roku 2005, čo preukazoval čestným vyhlásením J. W. mladšieho (jeho syna).

1.2 Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktoré sú uložené v šope na dvore rodinného domu č. XX v obci G.. Čestné prehlásenie J. W. mladšieho a jeho výsluch na pojednávaní, ktoré mali dosvedčiť vlastnícke právo žalobcu, nepovažoval súd prvej inštancie za dostatočné, keď v prípade darovania a prevzatia vecí do faktickej moci žalobcu by bolo jeho vlastnícke právo jednoznačnejšie. Okrem toho sa veci tak ako ich označil žalobca nedajú stotožniť s vecami, ktoré nadobudla žalovaná dvomi darovacími zmluvami zo dňa 14.01.2016 a teda nie je zrejmé, či sa skutočne nachádzajú vo dvore rodinného domu v G.. Zároveň podľa názoru súdu prvej inštancie neboli hnutelné veci, ktorých vydania sa žalobca domáha, dostatočne určito a zrozumiteľne identifikované tak, aby bola vylúčená možnosť ich zámeny s inými hnutelnými vecami, keďže každé vozidlo musí mať nejaké identifikačné označenie, napr. VIN číslo, a preto ani petit špecifikovaný v žalobe nie je vykonateľný. Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že nebola daná pasívna vecná legitímácia žalovanej v konaní, keďže ich nemá vo svojej faktickej držbe a jediným vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej mali byť odstavené sporné hnutelné veci je matka žalovanej S. V.. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

1.3 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) tak, že žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešná priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal včas odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, a h/ C.s.p. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je neodôvodnené a nepreskúmateľné jednak v časti zamietnutia žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, keď súd prvej inštancie neuviedol prečo žalovaná nemôže zadržiavať veci umiestnené v objekte, ktorý má vo vlastníctve jej matka. To isté sa týka aj odôvodnenia súdu prvej inštancie v časti neidentifikovateľnosti vecí, ktoré sa majú vydať (absencia VIN čísla). Ide o nemotorové vozidlá, ktoré nie sú vedené v evidencii vozidiel a neuvedenie VIN čísla nemôže byť dôvodom k zamietnutiu žaloby. Žalobca dal do pozornosti aj to, že nebohý X. O. bol v čase uzatvorenia darovacích zmlúv psychicky chorý, preto ich nemohol platne uzatvoriť. Okrem toho neovládal slovenský jazyk, o čom svedčí znalecké dokazovanie, počas ktorého potreboval tlmočníka a tak nemohol zmluvám ani rozumieť. Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami nevysporiadal. Žalobca poukázal aj na to, že ním navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonal a sčasti o nich ani nerozhodol. Súd prvej inštancie nijak nevyhodnotil výpoveď svedka G. O., nepripojil spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2Ps/2/16, neoboznámil sa s ním a ani nerozhodol o dôkaznom návrhu na jeho pripojenie. Taktiež nenariadil výsluch F. J. a vôbec nerozhodol o návrhu na výsluch svedkov A. F. a O. O.. Súd prvej inštancie tiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže neobstojí jeho záver, že žalobca nepreukázal svoje vlastníctvo k sporným veciam. Žalobca sa nestotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie, že v prípade prevzatia vecí do faktickej moci žalobcu by bolo jeho vlastnícke právo jednoznačnejšie, nakoľko vlastnícke právo je buď dané alebo nie. Súd prvej inštancie žalobu nezamietol z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, hoci skonštatoval, že jeho vlastnícke právo nepovažuje za preukázané. Záver súdu prvej inštancie, že v prípade prevzatia vecí do faktickej držby by bolo jeho postavenie výhodnejšie neobstojí, pretože nemá oporu v ustálenom dokazovaní, keď aj svedkovia J. W. mladší a G. O. potvrdili, že predmetné veci žalobca prevzal do faktickej držby, odviezol domov a následne umiestnil u strýka X. O.. Nie je udržateľné tvrdenie súdu prvej inštancie, že sporné veci neboli náležite identifikované a špecifikované, nakoľko žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, o ktoré veci sa jedná. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby ho zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu s tým, že mu prizná plný nárok na náhradu trov konania.

2.1 V podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 01.04.2022 žalobca namietol protokoláciu v zápisnici z pojednávania zo dňa 02.03.2022, ktorá mala byť vyhotovená bez prítomnosti asistentky prostredníctvom diktafónu, kde v zápisnici boli omylom zaprotokolované informácie, ktoré v skutočnosti na pojednávaní neodzneli. Právny zástupca žalobcu s určitosťou neuviedol, že nevie preukázať, že veci pochádzajú od J. W. staršieho a práve naopak, uvedenú skutočnosť vie žalobca preukázať výpoveďou syna J. W. mladšieho a G. O..

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a skutkovo i právne odôvodnený. Žalobca nepreukázal vlastnícke právo k hnuiteľným veciam, ktorých vydania sa domáha, ani ich skutočnú existenciu, keďže ich identifikácii a špecifikácii chýba akákoľvek určitosť a zrozumiteľnosť s vylúčením možnosti ich zámery s inými obdobnými hnuiteľnými vecami, a tiež nepreukázal, že by žalovaná s týmito vecami vôbec disponovala. Žalobca navyše tvrdí, že veci sa majú nachádzať na nehnuteľnosti patriacej inej osobe, čo by žalovanej jednoznačne bránilo bez súhlasu majiteľky z tejto nehnuteľnosti vydávať akékoľvek veci, a preto žalovaná nemôže byť v tomto spore ani pasívne legitimovaná. Žalobca ničím nepreukázal, že hnuiteľné veci skutočne existovali, že nebohý J. W. starší ich aj skutočne vlastnil, že v čase svojho života legálne podnikal ako samostatne hospodáriaci roľník, že označené veci vniesol do podnikania za účelom odpisov a pod., čo o sebe nepreukázal ani žalobca. Žalovaná poukázala na to, že žalobca si mohol zabezpečiť dôkaz o darovaní priamo od J. W. staršieho počas jeho života, keďže tento zomrel až dňa 24.02.2021 a žalobca tvrdil, že už od 11.05.2015 nemohol s vecami disponovať. Zdôraznila, že X. O. jej ešte za života dvomi darovacími zmluvami zo dňa 14.06.2016 daroval v nich uvedené poľnohospodárske stroje s príslušenstvom a len s týmito darovanými vecami po ich nadobudnutí do vlastníctva disponovala. Nebohý X. O. žil v obci G. do 11.05.2015 odkedy sa natrvalo odsťahoval k rodičom žalovanej, ktorí sa o neho starali, pričom žalobca od tohto dátumu žalovanú, X. O. ani matku žalovanej preukázateľne nevyzval na vydanie sporných vecí. Dodala, že vo veci nie je

vylúčená ani aplikácia ustanovenia § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O.z.“) o vydržaní. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania.

4. Žalobca v replike prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žiadne tvrdenie žalovanej nebolo spôsobilé vyvrátiť záver o dôvodnosti ním podaného odvolania. Vyjadrenia žalovanej sú v rozpore so skutočnosťami, ktoré potvrdila vo svojej výpovedi, keď priznala, že vie ako predmetné stroje vyzerajú, akú majú hodnotu, a že ona ich dostala darom od svojho strýka. Uviedla aj to, kde sa predmetné veci nachádzajú a vedela ich konkretizovať tým, že sú už hrdzavé. Tvrdeniam žalovanej uvedeným v jej výpovedi je potrebné pripísať väčší význam a vyššiu dôkaznú silu ako jej tvrdeniam uvedeným písomne. Nie je relevantné, či pôvodný vlastník J. W. podnikal alebo nie, či pri svojej podnikateľskej činnosti využíval aj tieto veci, a rovnako aj žalobca. Bez akéhokoľvek právneho významu je aj otázka, prečo nebolo zabezpečené čestné prehlásenie od J. W. staršieho. Za jeho života žalobca nevedel, že sa bude musieť súdnou cestou domáhať vydania sporných hnuiteľných vecí. Okrem toho identifikácia jednotlivých vecí akej sa dožaduje žalovaná je v praxi takmer nemožná. Súd prvej inštancie mal o žalobe rozhodnúť v zmysle jej petitu a to s poukazom na čestné prehlásenie J. W. mladšieho a jeho svedeckú výpoveď. Ide o výpoveď svedka, ktorý je so žalovanou v príbuzenskom pomere a napriek tomu potvrdil skutočnosti, ktoré v konaní preukazoval žalobca. Aj G. O. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil skutkové tvrdenia žalobcu. Ďalej žalobca zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní ohľadom darovacích zmlúv uzatvorených medzi X. O. a žalovanou a dodal, že tento nemohol platne darovať veci, ktoré sám nevlastnil. Žalobca žalovanú viackrát ústne vyzýval na vydanie vecí, zvyčajne za prítomnosti svedka G. O., avšak jej stanovisko bolo vždy záporné, a preto nemožno akceptovať jej obranu, že nebola v držbe predmetných vecí rušená. Žalovaná vo svojich písomných podaniach spochybňuje existenciu vecí, ktoré tvoria predmet konania a súčasne tvrdí a listinnými dôkazmi preukazuje, že ona tieto (neexistujúce) veci dostala darom. Na jednej strane teda uvádza, že ich nemá, no na strane druhej tvrdí ich držbu a namieta, že nebola v držbe rušená. K pasívnej vecnej legitímácii žalovanej dodal, že je úplne irelevantné, kde žalovaná veci zadržiava, pretože má povinnosť ich vydať.

5. Žalovaná v duplike prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že žalobca zopakoval argumentáciu z odvolania, pričom žalovaná k nej už zaujala stanovisko, na ktorom trvá. Žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o existenciu vecí, ktorých vydania sa domáha, existenciu vlastníctva k označeným veciam a veci nedokázal dostatočne určito a zrozumiteľne identifikovať tak, aby bola vylúčená možnosť ich zámenny s inými vecami obdobného charakteru. Bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná vecami označenými žalobcom nedisponuje, a že tieto sa podľa jeho vyjadrenia majú nachádzať na nehnuteľnosti, ktorej nie je vlastníčkou a teda v spore nie je ani pasívne vecne legitímovaná.

6. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal od žalovanej vydania presne špecifikovaných hnuiteľných vecí - poľnohospodárskych strojov, ktoré mali byť zložené na dvore rodinného domu v obci G. (vo vlastníctve matky žalovanej), a ktoré žalovaná odmietla žalobcovi vydať a tieto začala rozpredávať, eventuálne sa žalobca domáhal náhrady škody v prípade nemožnosti vydania týchto vecí. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, čo odôvodnil tým, že identifikácia hnuiteľných vecí nespĺňa kritérium úspešnosti, v konaní nebolo jednoznačne preukázané vlastníctvo k hnuiteľným veciam zo strany žalobcu (a či sa skutočne nachádzajú na dvore rodinného domu v obci G.) a tiež z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v konaní.

9. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Na to, aby sa vlastník úspešne domohol reivindikačnou žalobou ochrany svojho vlastníckeho práva musia byť v konaní o vydanie vecí v zmysle § 126 ods. 1 O.z. splnené predpoklady vyplývajúce z predmetného ustanovenia, ktorými sú jednak preukázanie vlastníckeho práva k predmetu sporu, t.j. k veci, ktorej vydania sa žalobca domáha (danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu). Nie je vylúčené, že v priebehu súdneho konania príde k spochybneniu vlastníckeho práva na strane žalobcu, t.j. aj k spochybneniu jeho aktívnej legitímácie ako takej, a to práve na základe procesného úkonu toho, kto má vec vydať (žalovaného). V takom prípade je súd povinný vyriešiť prioritne otázku vlastníckeho práva, t.j. otázku, kto je skutočným vlastníkom veci, a to ako prejudiciálnu otázku. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že vlastnícke právo žalobcovi neprislúcha, zamietne žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. V prípade, ak súd uvedenú prejudiciálnu otázku vyrieši tak, že vlastnícke právo svedčí žalobcovi, t.j. tomu kto sa označil za vlastníka a domáha sa ochrany vlastníckou žalobou podľa § 126 O.z., bude súd skúmať ďalšie predpoklady pre poskytnutie ochrany v rozsahu predmetného ustanovenia. Ďalším predpokladom úspešnosti reivindikačnej žaloby je preukázanie, že vec sa nachádza u tretej osoby. Z podstaty sporového konania vyplýva, že pánom sporu je ten, kto podal žalobu (žalobca) a v tomto smere ho zaťažuje aj povinnosť označiť toho, proti komu žaloba smeruje (žalovaného) a definovať, kto bude v spore pasívne legitimovaný (pasívna vecná legitímácia žalovaného). Na druhej strane samotná skutočnosť, že žalobca označí v žalobe nejakú osobu ako pasívne legitimovanú ešte neznamená, že táto osoba pasívne legitimovaná skutočne bude. Pasívna legitímácia tohto subjektu bude závisieť od naplnenia hmotnoprávných predpokladov v ustanovení § 126 ods. 1 O.z., t.j., že osoba, proti ktorej návrh na začatie konania smeruje má skutočne vec vo svojej faktickej moci, a zároveň túto vec zadržíava u seba neoprávnene, čím je naplnený aj posledný predpoklad úspešnosti reivindikačnej žaloby.

11. Predmetom vindikácie môže byť akákoľvek vec v kontexte ustanovenia § 118 O. z., ktorú možno dostatočne odlíšiť od iných vecí rovnakého druhu, teda aj vecí zastupiteľné, pokiaľ je možné ich náležite a presne individualizovať. Vzhľadom na charakter predmetnej žaloby je nevyhnutné, aby bola táto vec v žalobe dostatočne identifikovaná. Hnuteľná vec by mala byť identifikovaná svojimi základnými vlastnosťami, a to najmä za predpokladu, že hrozí jej zámena s inou vecou. Identifikátorom bude predovšetkým označenie veci, ale napríklad aj uvedenie jej farby, roku výroby, prípadne určitých osobitých (špecifických) vlastností.

11.1 Čo sa týka samotnej identifikácie hnuteľných vecí v tomto konaní, odvolací súd konštatuje, že sa nestotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že identifikácia vecí žalobcom nespĺňa zákonné kritérium úspešnosti a petít žaloby nie je vykonateľný, keďže chýba identifikačné označenie vozidiel, napr. VIN číslom. Identifikáciu vecí tak ako ich vymedzil žalobca v žalobe považuje odvolací súd za postačujúcu. Žalobca popísal veci dostatočne určito so špecifickými vlastnosťami (3,5 tonová dvojnápravová mechanicky vyklápaateľná vlečka za traktor, 3 500 litrová dvojnápravová cisterna čiernej farby za traktor, jednonápravový podvozok rozmetadla univerzálneho na maštalný hnoj sivej farby a jednonápravový podvozok RUR 5 s 2 kolesami), ktoré sú schopné individualizovať veci od iných vecí obdobného druhu a tieto sa v súčasnosti nejavia byť zameniteľné.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že v konaní nebol zo strany súdu prvej inštancie dostatočne zistený skutkový stav veci, keďže nie je zrejmé, či sa veci požadované žalobcom v žalobe skutočne nachádzajú na dvore rodinného domu v obci G.. Nie je tiež zrejmé či veci, ktoré požaduje žalobca od žalovanej sú totožné s vecami, ktoré mala dostať žalovaná darovacími zmluvami od X. O. alebo sa jedná o odlišné hnuteľné veci mimo týchto darovacích zmlúv (a či vôbec sú tieto veci v dispozícii žalovanej). Z obsahu spisu sú pritom zrejmé viaceré sporné skutočnosti a nejasné tvrdenia strán sporu, ktoré rozpory v tvrdeniach strán súd prvej inštancie neodstránil. Konkrétne odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná na pojednávaní konanom sa dňa 02.03.2022 na otázku právneho zástupcu žalobcu o tom, či sú jej známe stroje špecifikované v žalobe uviedla, že vie ako vyzerajú poľnohospodárske stroje, strýko jej nielen tieto, ale aj iné daroval darovacou zmluvou, z čoho sa odvolaciemu súdu javí, že stroje požadované žalobcom mala žalovaná dostať darovacou zmluvou a presne vie o aké stroje sa jedná. Na druhej strane však právny zástupca žalovanej na tom istom pojednávaní uviedol, že z vecí, ktoré boli darované darovacími zmluvami nevyplýva totožnosť s vecami, ktoré požaduje žalobca. Aj tvrdenia samotného žalobcu v tomto smere sú rozporuplné, keďže žalobca v podaní zo dňa 13.12.2021 uviedol, že porovnaním jednotlivých položiek zo žaloby a položiek vymenovaných v oboch darovacích zmluvách je možné ustáliť, že žiadna z vecí špecifikovaných v podanej žalobe nie je totožná s vecami uvedenými, či už v jednej alebo v druhej darovacej zmluve, a preto predmetné darovacie zmluvy, ako ani čestné vyhlásenie X. O. nemajú žiadnu právnu relevanciu z hľadiska právneho posúdenia tejto veci. Na

pojednávani konanom sa dňa 02.03.2022 žalobca uviedol, že požadované príviesné vozíky sa nedajú stotožniť s vozidlami, ktoré boli uvedené v darovacej zmluve, nakoľko oni požadujú len jednonápravové a v darovacej zmluve je uvedené dvojnápravové príviesné vozidlo (t.j. tu už rieši len nemožnosť stotožnenia 2 zo 4 požadovaných vecí), pričom v záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že darovacia zmluva bola uzatvorená účelovo a vlastnícke právo svedčí inému, z čoho sa odvolaciemu súdu zdá, že žalobca prikladá aj darovacím zmluvám doloženým žalovanou určitú relevanciu. Aj odvolaciemu súdu sa pritom z porovnania žalobného petitu a jednej z darovacích zmlúv zo dňa 14.01.2016 javí, že minimálne v časti požadovanej hnuťelnej veci - 3 500 litrovej dvojnápravovej cisterny čiernej farby za traktor môže ísť o vec totožnú s vecou darovanou žalovanej v darovacej zmluve, kde je v článku I - Všeobecné ustanovenia pod bodom 3. uvedená cisterna s vývevou s číslom na hliníkovom štítku ľavej strany rámu 1975 - 4510 s objemom 3 500 l ku príslušenstvu k traktoru čiernej farby, na štyroch kolesách.

13. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 21. napadnutého rozsudku, v ktorom tento dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že žalovaná nie je subjektom, ktorý má vec, ktorej vydania sa žalobca domáha vo svojej faktickej držbe a jediným vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej by mali byť odstavené sporné veci je matka žalovanej S. V., ako to vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. XX. K pasívnej vecnej legitímácii v konaní o vydanie veci odvolací súd uvádza, že na to, aby bola osoba pre vydanie takejto veci pasívne vecne legitímovaná je rozhodujúcou skutočnosťou a to, že vec sa nachádza u tejto osoby v jej dispozícii. Nie je však správny názor, že pasívne vecne legitímovaná osoba musí mať vec fyzicky u seba a len vtedy je schopná ju vydať (porovnaj Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 296/09-70 zo dňa 08.11.2016), nakoľko takýmto spôsobom by bola podstatne sťažená ochrana vlastníckeho práva v zmysle § 126 O.z., pretože vec by mohla byť dookola odovzdávaná ďalšej a ďalšej osobe a žalobca by sa tak jej vydania reivindikačnou žalobou v prípade zohľadnenia uvedeného právneho názoru nemusel domôcť nikdy. Pokiaľ žalovaná disponuje vecami požadovanými žalobcom a tieto má len fyzicky zložené vo dvore rodinného domu svojej matky, uvedená skutočnosť nemôže viesť k zamietnutiu žaloby žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Odlišná situácia by bola v prípade, ak by šlo o hnuťelne veci nachádzajúce sa na dvore rodinného domu v obci G. vo vlastníctve matky žalovanej, s ktorými žalovaná nedisponuje. Aj k otázke pasívnej vecnej legitímácie tak bude možné zaujať stanovisko až po dôkladnom zistení skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie a jeho vyhodnotení.

14. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vôbec nerozhodol o dôkazných návrhoch žalobcu, ktorý žiadal vykonať výsluch svedkov - svojej družky A. F. a švagrinej O. O.. Riadne odôvodnenie rozsudku upravuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie tak v tomto smere absentuje uvedenie dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, hoci bolo jeho povinnosťou v zmysle predmetného ustanovenia vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia aj s ich nevykonaním.

15. Žalobca namietal protokoláciu v zápisnici z pojednávania konaného dňa 02.03.2022, pričom uviedol, že zápisnica z úkonu bola vyhotovená bez prítomnosti asistentky prostredníctvom diktafónu a bola v nej omylom zaprotokolovaná informácia, ktorá na pojednávani neodznela, a to že „veci pochádzajú od J. W. staršieho, len to nevieme preukázať“, čo právny zástupca žalobcu s určitosťou neuviedol, naopak uvedenú skutočnosť žalobca preukázal aj ju preukázal. Odvolací súd po vypočutí nahrávky z pojednávania zo dňa 02.03.2022 konštatuje, že uvedenú námietku nepovažuje za dôvodnú, keďže pojednávani na súde prvej inštancie bolo vykonané za prítomnosti asistentky, ktorá zapisovala - vyhotovovala zápisnicu priebežne s prednesmi strán sporu (a svedkov) po prediktovaní sudkyňou, pričom z hlasového záznamu z predmetného pojednávania je zrejmé, že sudkyňa sa pri diktovaní asistentke, ktorá vyhotovovala zápisnicu, dotazovala v závere 35 minúty tohto záznamu právneho zástupcu žalobcu, čo ešte chce doplniť, ktorý následne uviedol, že: „v závere tieto skutočnosti vylučujú možnosť kúpy od bývalého družstva a to, že ich mal .. od pána W., len to nevieme preukázať“ (36 minúta a 7-8 sekunda nahrávky).

16. Na záver odvolací súd považuje za potrebné skonštatovať, že žalobca sa v predmetnej veci domáha ochrany svojich práv eventuálnym petitom, o ktorý ide v prípade ak žalobca žiada zaviazať žalovaného na jeden druh plnenia (v danom prípade vydanie hnutelných vecí) a len ak nebude objektívne možné vyhovieť prvému petitu, v takom prípade ho žiada zaviazať na iné plnenie (v prípade nemožnosti vydania vecí žiada od žalovanej náhradu škody).

17. V zmysle § 391 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude stotožniť veci požadované žalobcom s vecami, ktoré sa nachádzajú na dvore rodinného domu v obci G. (či ide o rovnaké veci, pričom v tomto smere môžu strany sporu podať ďalšie dôkazné návrhy - napr. vykonanie obhliadky) a tiež ustáliť skutkové tvrdenia strán sporu, či predmetne hnutelné veci, ktoré požaduje žalobca sú vecami, ktoré nadobudla žalovaná od X. O. alebo požaduje žalobca veci, ktoré sú od týchto odlišné, a či vôbec ide o veci, s ktorými žalovaná disponuje. Až po tom čo súd prvej inštancie dospeje k jednoznačnému záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie hnutelných vecí požadovaných žalobcom vo dvore rodinného domu v obci G., bude opätovne posudzovať otázku aktívnej legitímácie žalobcu a v prípade jej kladného vyhodnotenie aj ďalšie predpoklady úspešného uplatnenia žaloby v zmysle § 126 ods. 1 O.z. Súd prvej inštancie vyzve strany sporu na doplnenie skutkových tvrdení a prípadných dôkazných návrhov na zistenie vyššie uvedených skutočností a na základe doplneného skutkového stavu opätovne posúdi nárok žalobcu na vydanie hnutelných vecí voči žalovanej (eventuálne náhradu škody) a tento svoj právny záver v rozhodnutí riadne odôvodní. S poukazom na bod 14. odôvodnenia tohto uznesenia súd prvej inštancie napraví procesný nedostatok v konaní, ktorým je nerozhodnutie o dôkazných návrhoch žalobcu. Úlohou odvolacieho súdu je predovšetkým preskúmať správnosť postupu v konaní predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia súdom prvej inštancie a správnosť samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie nahrádzať prvoinštančné konanie. Vzhľadom na možný rozsah dokazovania vo vyššie naznačenom smere nebolo účelne doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Nakoľko od výsledku sporu a pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý výrok o náhrade trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 379 písm. a/ C.s.p. zrušil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C.s.p. v novom rozhodnutí.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.); žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C. s. p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).